

Uchwała Nr 25/1464/2015
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu
z dnia 16 grudnia 2015 r.

Na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (Dz. U. z 2012 r. poz. 1113, z późn. zm.) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1515) Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu

stwierdza nieważność

postanowień uchwały Nr XIII/95/2015 Rady Gminy Godziesze Wielkie z dnia 30 listopada 2015 r. zmieniającej uchwałę w sprawie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych na 2016 r., w zakresie ustalenia stawki podatku od pojazdów określonych w § 1 pkt 2 uchwały – załącznik nr 2 (wprowadzającej zmiany w § 1 pkt 4 uchwały Nr XII/79/2015 z dnia 6 listopada 2015 r.) - od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton z innym systemem zawieszenia o trzech osiach i więcej, w przedziale o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 12 ton i mniej niż 40 ton w wysokości 2.400,00 zł, jako podjętej sprzecznie z przepisami art. 10 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849, z późn. zm.).

Uzasadnienie

Przedmiotową uchwałą doręczoną tut. Izbie w dniu 30 listopada 2015 r. Rada Gminy Godziesze Wielkie powołując się na przepisy art. 18 ust. 2 pkt 8 i art. 40 ust. 1 i art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym oraz art. 10 ust. 1 i 2 i art. 12 ust. 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, obwieszczenie Ministra Finansów z dnia 7 sierpnia 2015 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2016 r. określiła wysokość stawek podatku od środków transportowych.

Regionalna Izba Obrachunkowa na podstawie przepisów art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267, z późn. zm.) w związku z art. 91 ust. 5 ustawy o samorządzie gminnym zawiadomiła przedstawiciela Gminy o wszczętym postępowaniu nadzorczym w odniesieniu do przedłożonej uchwały, wyznaczając jednocześnie termin badania na dzień 16 grudnia 2015 r.

Rozpatrując sprawę na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2015 roku Kolegium Izby ustaliło i zważyło, co następuje.

Samorząd terytorialny i jego organy działają na podstawie i w granicach prawa. Przepis art. 18 ust. 2 pkt 8 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym stanowi, że do właściwości rady gminy należy podejmowanie uchwał w sprawach podatków i opłat w granicach określonych w odrębnych ustawach. Właściwość organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego odnośnie określenia wysokości stawek podatku od środków transportowych wynika z przepisów art. 10 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, górne granice stawek kwotowych określone w art. 5 ust. 1, art. 10 ust. 1 i art. 19 pkt 1, obowiązujące w danym roku podatkowym ulegają corocznie zmianie na następny rok podatkowy w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszego półrocza roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 10 ust. 1 jednoznacznie wskazuje, że rada gminy określa w drodze uchwały, wysokość stawek podatku od środków transportowych, z tym że roczna stawka podatku od jednego środka transportowego nie może przekroczyć stawki maksymalnej wynikającej z ustawy ani być niższa od kwot określonych odpowiednio w załącznikach Nr 1, 2 i 3 do ww. ustawy. Rada może jedynie różnicować wysokość stawek podatku dla poszczególnych rodzajów podmiotów opodatkowania wymienionych w art. 10 ust. 1 pkt 1, 3, 5 i 7 ustawy, uwzględniając w szczególności wpływ środka transportu na środowisko naturalne, rok produkcji albo liczbę miejsc do siedzenia (art. 10 ust. 2 ustawy).

Z przepisów ustawy o podatkach i opłatach lokalnych po zmianach wprowadzonych obwieszczeniem Ministra Finansów z dnia 7 sierpnia 2015 r. w sprawie górnych granic stawek kwotowych podatków i opłat lokalnych w 2015 r. (MP z 2015r., poz. 735) wynika, że roczna stawka podatku od ciągnika siodłowego i balastowego, o którym mowa w art. 8 pkt 4, w zależności od dopuszczalnej masy całkowitej zespołu pojazdów do 36 ton włącznie nie może przekroczyć 2.396,41 zł, a powyżej 36 ton – 3.100,42 zł, z tym że w zależności od liczby osi, dopuszczalnej masy całkowitej pojazdu i rodzaju zawieszenia stawki podatku nie mogą być niższe od kwot określonych w załączniku nr 2 do ustawy – art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy.

W § 1 pkt 2 uchwały określona stawka podatku od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej zespołu pojazdów równej lub wyższej niż 12 ton określona została w załączniku nr 2 do niniejszej uchwały. Z tegoż załącznika wynika, że od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton, w przedziale o dopuszczalnej

masie całkowitej nie mniej niż 12 ton i więcej, z innym systemem zawieszenia dla trzech osi i więcej, stawka podatku została określona w wysokości 2.400,00 zł.

Natomiast maksymalna stawka podatku dla wyżej wymienionych pojazdów wynosi 2.396,41 zł. Zatem ustalona przez Radę Gminy stawka podatku w wysokości 2.400,00 zł jest zawyżona w stosunku do stawki maksymalnej o 3,59 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę, Kolegium Izby stwierdziło nieważność stawki podatku od środków transportowych od ciągników siodłowych i balastowych przystosowanych do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej równej lub wyższej niż 12 ton, w przedziale o dopuszczalnej masie całkowitej nie mniej niż 12 ton i mniej niż 40 ton, inne systemy zawieszenia dla trzech osi i więcej w wysokości 2.400,00 zł.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Izby postanowiło jak w sentencji uchwały.

Przewodnicząca Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Poznaniu
Grażyna Wróblewska
Grażyna Wróblewska

Pouczenie: Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu, w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu.